

گوڤاری ئەكادیمیای کوردی

بە

ژماره ٦٤ - ٢٠٢٥

گوڤاریکی زانستی وەرزییه

سەرۆکی ئەكادیمیای کوردی و خاوەنی ئیمتیازی گوڤار
حه‌مه‌سه‌هید حه‌سه‌ن

سەرنووسەر

پ. د. موحسین ئەحمەد عومەر

بەرپۆڵەبەری نووسین

د. پەخشان فەهمی فەرحو

دەستە ی پراویژکاران:

پ. د. میشیل لیزەنبیرگ

پ. د. مارتین فان برونسن

پ. د. جەللی جەلیل

پ. د. سالیح ئاکین

پ. د. جەعفەر شیخولیسلامی

پ. د. عەبدولپەرمان ئەداک

پ. د. هاشم ئەحمەدزادە

دەستە ی نووسەران:

پ. د. قەیس کاکل توفیق

پ. د. بەختیار سەجادی

پ. د. فەرهاد قادر کەریم

پ. ی. د. ئەحمەد موحەممەد مام عوسمان

پ. ی. د. عەبدولواحید ئیدریس شەریف

پ. ی. د. نەوزاد ئەحمەد ئەسودە

د. لەزگین عەبدولپەرمان ئەحمەد

گۆڭقارى ئەكادىمىيى كوردى، گۆڭقارىكى زانستىي وەرزىيە، لەلايەن ئەكادىمىيى كوردىيە وە دەردەكرىت و بايەخ بە تويژىنە وەي كوردى لە بوارەكانى زمان، ئەدەب، دىرۆك، جوگرافيا و كولتورىي كوردى دەدات.

گۆڭقارەكە تويژىنە وەكان بە زمانەكانى كوردى، عەرەبى و ئىنگلىزى بىلاو دەكاتە وە و يەكەم ژمارەي لە سالى ۲۰۰۲ دا بىلاو بوو وەتە وە.

ئەم گۆڭقارە لەلايەن وەزارەتى خويىندى بىلا و تويژىنە وەي زانستىي حكومەتى ھەريىمى كوردستانە وە، بۆ بەرزكردنە وەي پلەي زانستى باوھپىكر اوھ.

Z

* رىكخەرى كاروبارى گۆڭقار: ئيمان نەجات ئاغۆك

* دىزايىن: ھەريىم عوسمان

* مالىپەرى گۆڭقارى ئەكادىمىيى كوردى:

Web: journal.ka.gov.krd

* ئيميل: journal@ka.gov.krd

* موبايىل: 009647508375575

● وینه‌ی شه‌هید له شیعره‌کانی «شیرکو بیکه‌س» دا

عومەر حمد محمود

فاکه‌لتیی په‌روه‌رده - به‌شی زمانی کوردی

زانکۆی کۆیه

omerhamad41@gmail.com

پ. ی. د. عبدالواحید ئیدریس شه‌ریف

فاکه‌لتیی په‌روه‌رده - به‌شی زمانی کوردی

زانکۆی کۆیه

پوخته

ئهم توێژینه‌وه‌یه وردبوونه‌وه‌یه‌که له وینه‌ی شه‌هید له شیعرێ شێرکۆ بیکه‌سدا. شه‌هید وه‌ک هێمایه‌کی کولتووری و نه‌ته‌وه‌یی له کۆمه‌لگای کوردیدا جێگه‌ی تایبه‌تی هه‌یه، به‌تایبه‌تیش له‌لای شێرکۆ بیکه‌س که ئه‌زموونی پێشمه‌رگایه‌تی و هاوڕێیه‌تی له‌گه‌ڵ شه‌هیدانی هه‌بووه. له شیعرێ ئه‌ودا شه‌هید نه‌ک ته‌نها وه‌ک نیشانه‌ی قوربانیدان، به‌لکو وه‌ک هێزێکی زیندوو و به‌رده‌وام دیاری ده‌کریته‌ که له‌ مردنیشه‌وه ژیان ده‌به‌خشیته‌ خه‌باتی نه‌ته‌وه‌یی. گرنگی ئهم توێژینه‌وه‌یه له‌ نه‌بوونی لیکۆلینه‌وه‌ی پێشووتر و که‌می سه‌رچاوه به‌ زمانی کوردی له‌ سه‌ر ئهم بابته‌وه سه‌رچاوه ده‌گریته. له‌ئه‌نجامدا توێژینه‌وه‌که ده‌ریخست که شێرکۆ بیکه‌س سه‌رکه‌وتوو بووه له‌ کێشانی وینه‌یه‌کی هونه‌ریانه‌ بۆ شه‌هیدانی کوردستان به‌ به‌کارهێنانی وشه‌ کوردیه‌ په‌تییه‌کان و له شیعره‌کانیدا خۆینی شه‌هید ده‌بیته‌ ئاوێک که نیشتمان پێی گه‌شه‌ ده‌کات و به‌ره‌و ئازادی هه‌نگاو ده‌نیت. ڕێبازی په‌یره‌وکرای ئهم توێژینه‌وه‌یه «ڕێبازی وه‌سف و شیکاری»یه. ئهم توێژینه‌وه‌یه له‌ دوو به‌ش پێکدێت: له‌ به‌شی یه‌که‌میان: له‌ ته‌وه‌ری یه‌که‌مدا کار له‌ سه‌ر وینه‌ی شیعرێ و چه‌مک و زاراوه و دیدووبۆچوونی په‌خنه‌گران ده‌که‌ین ته‌وه‌ری دووهم له‌ چه‌مک و زاراوه‌ی شه‌هید ده‌دوین و به‌شیوه‌ی تیۆری ده‌یانخه‌ینه‌روو.

له‌ به‌شی دووهمیان: که به‌شێکی پراکتیکیه‌ باسی په‌نگدانه‌وه‌ی وینه‌ی شه‌هید و جوهره‌کانی وینه‌ ده‌که‌ین له‌ شیعره‌کانی شێرکۆ بیکه‌سدا.

کلێله وشه: شێرکۆ بیکه‌س، شه‌هید، وینه، قوربانیدان، کورد.

پیشه کی

شهید لای شاعیرانی کورد وهک هیمای قوربانیدان و خهبات دهرده که ویت، به لام لای شیرکو بیکهس تاییه تمهندی له وه دایه که وهک هیزیکی بهردهوام و زیندوو وینای دهکات. له شیعرهکانیدا، خوینی شهید ده بیته ئاویک که نیشتمان پی گه شه دهکات و به رهو ئازادی ههنگاو ده نیت. ئه م تووژینه وهیه جهختی کراوه ته سهر به یانکردن و دهرخستنی وینهی شهیده، که شاعیر به وشهکان چ وینه کی هونه ری کیشاوه له خزمهت قوربانیدان و په یامهکانی شهیدان. گيروگرفتی لیکۆلینه وه که، هیچ تووژینه وهیه کی ئه کادیمی زانکۆیی وهکو ناو نیشانیکی تاییهت له سهر «شهید» له شیعری شاعیران نه کراوه، به تاییه تیش له شیعرهکانی شیرکو بیکه سدا. که می سهرچاوه به زمانی کوردی له سهر ئه م بابه ته وای لیکردووین ئه م تووژینه وهیه ئه نجام به دین بۆ نیشاندانی وینه گه لیکۆ زۆر جوانی شهیدانی کوردستان له دوو دیوانی شیعری «که شکۆلی پشیمه رگه» و «شایی شهید» دا. سنوری تووژینه وه، ههر دوو دیوانی «که شکۆلی پشیمه رگه و شایی شهید» به نمونه وهر گیراون، به تاییهت ئه و شاعر و کۆپله شیعرا نهی که باسی شهید ده کهن. گرنگی تووژینه وه، خسته پروو و نیشاندانی شهیده له شیعرهکانی شیرکو بیکه سدا، چونکه جۆره وینه کی جوان و وشه گه لیکۆ کوردی په تی تیدا به کارهیناوه که شایانی دهرخستن و لیکۆلینه وه بوون. تووژینه وه که هه ولده دات وهلامی ئه و پرسیاره بداته وه که ئه م شاعیره تا چه ند سهر که وتوو بووه له کیشانی وینهی هونه رمه ندانهی شهیدانی کوردستان به به کارهینانی وشه کوردییه په تیهکان، و تا چه ند ئه م وینه نه مری به دهقه شیعرییهکانی ده به خشن.

- پیشینه ی تووژینه وه

هیچ تووژینه وهیه که بهرچاونه که وت که بهشی تیوری و پراکتیکه کی هاوشیوهی ئه م تووژینه وهیه بیت. زۆریک له تووژینه وهکان ته نها بهشی یه که میان له باسی تیوری «وینه ی شیعری» دا وهک ئه م تووژینه وهن، که له پرووی چه مک و زاراوه و چۆنییه تی سهره لانی ئه م زانسته، تا رادهیه که لیکچوون له پرووی تیورییه وه له نیوان تووژینه وهکاندا هیه. به لام ئیمه هه ولمان داوه زیاتر سوود له و سهرچاوانه وهرگیرین که به جیاوازتر باسی ئه م بابه تیاری کردوو، ههر بۆیه به شیکی زۆری سهرچاوهکان بیانین و دید و بۆ چوونمان له روانگی خۆمانه وه بۆ بابه ته که خسته وه ته پروو. ههرچی که په یوهندی به لایه نی پراکتیکیه وه هیه، بابه تیکی ته وای جیاواز و سهر به خۆیه و گرنگترین ئامانجیش له م تووژینه وهیه، په یوهسته به لایه نی پراکتیکیه وه. بۆیه به پیوستمان زانی بۆ زیاتر بهرچاو رونی ئه م زانیارییه به خینه پروو. به هوی سنورداری تووژینه وه که به کورتی ئاماژه به هه ندیک له و تووژینه وانه ده کهین، که به جۆریک له جۆرهکان ته نها په یوهندیان به بهشی یه که می تووژینه وه که مان هیه له باسی وینه ی شیعریدا. ئه م تووژینه وانه زۆر به پروونی و به ته واهتی باسی وینه ی شیعری و جۆرهکانیان کرووه، که شایه نی ده ستخوشین، به لام سه بارهت به بهشی دووهم دهرباره ی شهید هیچ سهرچاوهیه که نه بیینی باسی بکات، تا لیره بیخه مه پروو. ئه مهش چه ند سهرچاوهیه که په یوهندی به بهشی یه که می تووژینه وه که مانه وه هیه: یه که م: مه ریوان حمه کریم احمد «۲۰۲۲» بنیاتی وینه ی هونه ری له شیعری «سالم» دا، نامه ی دکتورا، کۆلیجی زمان، زانکۆی سلیمانی. دووهم: هاوژین سلویه عیسا «۲۰۰۹» بنیاتی وینه ی هونه ری له

ئەدەبی و وینە شیعری و وینە هونەری...
بەرچاو دەکەون و بەکار دێن.

لە فەرھەنگی «المحیط» دا «وینە لە پیتەکانی
«ص، و، ر» دا پیکھاتوو، کە بە مانای «وینە، فۆرم،
راستی، وینە بۆ خەیاڵی شتیک، واتای وەھم، واتای
پەیکەر دیت. «بلمقنعي ٢٠١٦: ٤٠» لە فەرھەنگی
نۆبەرە گۆی مۆکریانیدا کە فەرھەنگی «عەرەبی
و کوردی» یە، ««صورة» بۆ واتای «نیکار، پیکەر،
نەخش، شەکل، شیۆ، دیمەن» وەرگیراوە. «رضا
, ٢٠٢١: ٧

چەمکی «وینە» پێناسەی زۆری بۆ کراوە ھەر
لە کۆنەو ھەتا کۆ سەردەمی ئیستا و جیھانی
تازەگەری، بەلام «ھەر ھەولیک بۆ دۆزینەوێ
پێناسەیکە کۆتایی و جیگیر بۆ وینە نالۆژیکە،
ئەو ھەش بە ھۆی گۆرانی بەردەوامی سروشت و
بیری مرقەکانەو. «صالح ١٩٩٤: ١٩» ئەم پێناسە
باس لە پرسیکی بنەپەتی زانستی زمان و فەلسەفە
دەکات. ئەو جەخت لەسەر ئەو دەکاتەو کە
ھەولەدان بۆ دۆزینەوێ پێناسەیکە تەواو و نەگۆر
بۆ دیاردە «وینە» کاریکی ئەستەمە، چونکە ھەم
سروشت و ھەم بیری مرقە بەردەوام لە گۆراندان.
واتە تیگەشتنمان لە وینە و واتاکە بەردەوام
پەرەسەندوو دەبیت و ناتوانین پێناسەیکە ساکار
و ھەمیشەیی بۆ دابنێن. یاخود وینە بەم شیۆیە
ناسیندراوە «دروستکردنی وینە بە وشە، وینە
بنەمای تیگەشتنی مرقەکانە، بۆچوونیکە ھەستیە،
لە بونیادی فیکری شاعیر یان ئەدیب، لە ڕێگە
واتا زمانی و بارە دەروونی و توانا ھونەرییەکان
ناشکرا دەبیت.» «مستەفا ٢٠١٧: ٨» لێرەدا تیشک
دەخاتە سەر پۆلی وینە لە ئەدەبیات و ھونەردا.
بەپێی ئەم بۆچوونە، وینە تەنھا وەسفکردنیک
نییە، بەلکو بنچینە تیگەشتنی مرقەکانە. وینە

شیعری شێرکۆ بیکەسدا، نامە ماستەر، زانکۆ
سلیمانی. سێیەم: دەریا جەمال ھەوێزی «٢٠٠٩»
وینە ڕوونبێژی لە کۆمەلە شیعری «شەھید بە
تەنیا پیاسە دەکات» ی قوبادی جەلیزادە دا، نامە
ماستەر، زانکۆی کۆیە.

١- بەشی یەکەم:

١-١ تەوەرە یەکەم: چەمک و زاراوەی

وینە شیعری .

میژوی ئەدەبدا «وینە» ئەو زاراوەیە کە لەمیژە
بابەتیک بوو گەنگەشە لەسەر کراوەو لە پەخنە
نۆیشدا ناوبانگیکی زۆری لە ئەدەبیاتی پۆژئاوا بە
دەست ھێناوە، ئەم زاراوەیە چەمکە پەخنەیکە
لە ئەوروپاوە لە کۆتایی سەدە نۆزدەھەم و
سەرەتای سەدە بیستەم سەری ھەلدا، «زاراوەی
Image» لە «Imagination» وەرگیراوە و بە واتای
«ئەندیشە و خەیاڵ» دیت. «شارەز ١٩٩٧: ١٥» لە
ئەدەبی عەرەبیدا کۆمەلەیک زاراوەی جۆراوچۆر بۆ
وینە شیعری بەکار ھێناون. دکتۆر جابر عصفور
لە سالی «١٩٧٣» لە کتیی «الصورة الفنية عند
شعراء الإحياء في مصر» کە پێ دەچێت بۆ یەکەم
جار زارەوێ وینە ھونەری «الصورة الادبية»
بەکار ھێنا، لە پێشەکی کتیبەکیدە دەلێت: «وینە
ھونەری زاراوەیکە مۆدێرنە، کە لە ژێر کاریگەری
زاراوەی پۆژئاوایی پەنگاوەنگ بوو.» «الرباعي
١٩٩٤: ٤٨» جگە لەم زاراوەیە زاراوەکانی تری وەک
«الصورة الفنية، الصورة البلاغية، الصورة البيانية،
الصورة المجازية، الصورة الشعرية» بەکارھاتوون.
لە زمانی فارسیشدا ھەردوو زاراوە «تصویر
شعری و صورة خیال» خواستی لەسەر، بەلام
دەستەواژە «تصویر شعری» بە گشتی قبوڵ
کراوە. لە ئەدەبی کوردیشدا زاراوە «وینە

دەلىت: «ھەموو شتىك لە بووندا لە ھەر لايەكەو ھەيىرى بىكەين پىويستە وىنەيەكى ھەيىت، ھەر ئەو وىنەيەش بەھا جىگىرەكەي ئەو شتەيە.» گەردى ، ۲۰۰۴: ۳۳) لىرەدا شاعىر وىناي كارەكانى خەلك يان سىروشت دەكاتەو، وىنەي ئەوشتەيە، كە لە شتىكى تر دەچىت، واتا لاساىكردنەو، كە يان وىنەگرتنەكە دەقەودەقە. ئەرسىتۇش لەگەل مامۇستاكەي «ئەفلاتون» ھاوړايەو دەلىت: «شاعىر ھونەر، ھونەرىش لاساىكردنەو، شاعىرىش ھەكو وىنەگر و ھەر لاساىكردنەو، كە تر لاساىدەكاتەو. «احمد ۲۰۱۲: ۳۰) ھەروەھا لەگۆشەيەكى دىكەو دەلىت: «وىنەكان جوان دەبن، ئەگەر گۆرپىنىك لە خۆ بگرن، ئەمەش واتا وىنە رەنگە گۆرپىنىك لە خۆ بگرت، كە ئەو ھەش دەيىتە خواستن يان چواندن.» ۲۰۰۷: ۳۰) بەم شىوئە ئەرسىتۇ بىرۆكەي لاساىكردنەو، كە پىش خست و وىنەي پەيوەست كرد بە رەوانىيەي، بە تايىبەي ھونەرەكانى «چواندن و خواستن» لە رەخنەي نوئى خۆرئاوايىشدا دەيىن كۆمەلىك پىناسەو، چەمكى جۆراوچۆر بۆ «وىنە» دانراو، سەرەتاي وىنەي ھونەرىش لە جوانناسىيەكەي فەيلەسوفى ئەلمانى «ھىگل» ۱۷۷۰-۱۸۳۱ دەست پىدەكات دەلىت: «ھونەر، وىنەي رۆحى دەكات بە وىنەي بىنراوى دەرەو، كە تواناي بىنن و بىستنى ھەيىت.» احمد ، ۲۰۲۲: ۳۱) كە ئەمە بەسەرەتاي برەپىدانى وىنە دادەنرىت لە رەخنەي نويدا.

لە ئەدەبىي ەرهىدا كۆمەلىك بىر و بۆچوونى جياواز دەربارەي وىنەي شاعىرى خراوئەپرو، سەبارەت بە كۆنترىن دەربرىن دەربارەي وىنەي شاعىرى دوو بۆچوونى جياواز ھەيە، كە دەيانخەينە پرو: ھەندىك لە توئىژەران پىيان وايە كۆنترىن بۆچوون دەگەپتەو بۆ پىناسەكەي «خەلىلى

لە ئەساسدا شتىكى ھەستىي و سۆزدارى يە، كە لە دەرروونى شاعىر يان نووسەرەو، سەرچاوە دەگريت. «رۆبەرت ارزىروز» دەلىت: «راست نىيە، كە وىنە يەكەكە لە پاىەكانى شاعىر، بەلكو راستىيەكە ئەو ھەيە كە بلىن وىنە جەوھەرى شاعىر، رۆح و جەستەيەي.» «باباەربى ۲۰۱۸: ۲۰) دىكتور جابر احمد عصفورىش ھاوړاي رۆبەرت دەلى: «وىنەي ئەدەبىي كۆكى ھەمىشەيى شاعىر.» «ئەمىن ، ۲۰۰۹: ۱۲) كەواتە وىنە بەرۆح و گىانى شاعىر دادەنن بە تايىبەت لە سەرەدەمى شاعىرى ھاوچەرخدا، بەلام دەيىت ئاگادارى ئەو ھەش بىن ، كە ناكريت پىكەتەكانى ترى شاعىر لەبىر بىكەين و تەنھا وىنە بە پىكەتەرى شاعىر بزانىن، ھەروەكو «جاکوبسن» دەلىت: «ناكريت_تايىبەتەندىيەكانى شاعىر تەنھا لە وىنەدا كۆ بىكەينەو.» 1972: 77) (Лотман ھەموو ئەو پىناسانەي كە پىشوتىر باسگران گرىنگى خۆيان ھەيە چونكە ھەر يەكەو جەختيان لەسەر چەند لايەنىكى وىنە كىرەو، تەو، وە گرىنگرىن رەھەندى وىنەي شاعىرى بە پىي ئەو پىناسانە، ئەو ھەيە كە وىنە بەرھەمى چىنىنى زمانە و سەرچاوەكەشى زەينى مروڤە.

وىنەي شاعىرى لە دىدى رەخنە گرانى كۆن و نويدا، سەرەتا بىر و بۆچونى رەخنەگرانى خۆرئاوا دەخەينە پرو، لە دواترىشدا رەخنەگرانى ەرەب و لەكۇتايىشدا رەخنە گرانى كورد دەخەينە پرو.

سەرەتا باسى وىنەي شاعىرى دەكەين لە لاي خۆرئاوايىەكان ياخود لە رەخنەي خۆرئاوايىدا، ئەگەر بمانەوئىت باس لە وىنەي شاعىرى بىكەين، بىگومان دەيىت ئاورپىك لە ئەدەبىياتى فەيلەسوفانى يونانى بدەينەو، كە بەرھەمەكانيان پارىزراون و مانەتەو، بۆ ئەمە سەرەتا دەچىنە لاي گەورە فەيلەسوفى يونانى «ئەفلاتون» دەربارەي وىنە

کورپی ئەحمەدی فەراھیدی (کە لە سالی «١٧٥» ی کۆچی) کۆچی دوايي کردوو، کە دەلیت: «شاعیران ناحەق لە وینەیی حەقداو حەقیش لە وینەیی ناحەقدا پیشان دەدەن» واتە شاعیران شازادەیی قسەکردن، بە ئارەزووی خۆیان شتە نزیکەکان دوور دەخەنەو و دورەکانیش نزیک دەخەنەو، درۆ بە بەرگی راستییەو وینا دەکەن و راستیش بە بەرگی درۆو وینا دەکەن. «اکتەراب ٢٠٢٤: ٧٦)

هەندیکی تر لە نوسەرەکان پێیان وایە کۆنترین لییدوان دەربارەیی وینەیی شیعری لە کتیبی «ئازەلاندایە» کە لە لایەن «جاحظ بصری» یەو لە سالی «٢٥٥» ی کۆچی یەو نوسراوە، کە دەلیت: «شاعر جۆریکە لە بونیادنان و جۆریکە لە وینە.» «بوردیم ٢٠١٦: ٥٤) ئەم بۆ چۆنەش لای توێژەرەکان بەو مانایە دیت «توانای وژاندنی وینەیی بینراوە لە مێشکی وەرگەردا، کە بیرۆکەکە یەکەمین چۆنە ژوورەو، یان ناساندنی پەيوەندی نیوان وینەسازی و پیشکەشکردنی مانایە.» «احمد ٢٠١٢: ٥٠) بەلەبەرچاوەگرتنی هەردوو بۆ چۆنەکە، دەتوانین بڵێن خەلیلی کورپی ئەحمەدی فەراھیدی یەکەمین نوسەر بوو، کە باسی وینەیی شیعری کردوو، چونکە لە پیش جاحظی بصریەو ژیاو و کۆچی دوايي کردوو.

لە ئەدەبی کوردیشدا هەر لە کۆنەو بەیەخی بە مەسەلەیی شاعر داو، هەر وەکو گەلانی جیهان کەم تا زۆر ئاوپیان لە پیشکەوتنەکان و گۆرانکارییەکان داو، ئەگەرچی وینەیی شیعری بەو چەمکە تازەیی ئیستا زۆرکەم لە شیعری شاعیرانی کۆن دەبینریت، بەلام ئاوپیشیان لە وینەیی شیعری داو، ئەگەرچی «کاکەیی فەلاح» دەلیت: «وینەیی شیعری لە سەر دەمی ئەمڕۆماندا بۆ تیگەیشتن و شیکردنەو شاعر و پەرەدەکردنی بەهرەوچیزێ ئەدەبی

بایەخی زۆری پێدراوە و پێدەریت، یەکیکە لە بوارە تازانەیی کە بەنسبەت شیعری کوردییەو ئاوری لی نەدراوەتەو و ئەو بایەخ و گەرنگیی پێ نەدراوە کە هەلی دەگریت.» «کاکەیی فەلاح ١٩٨٦: ٢٣) «دکتۆر ئیدریس عبداللەش» دەلیت: «زۆربەیی هونەرەکانی رەوانییزێ لەوانەیی وینە دروست دەکەن، خزمەت بەو مەبەستەیی واتا لە دەرەو، دەق دەکەن «عبداللە ٢٠٢٣: ١٠٥) واتا وینەکانی ناو بابەتەکانی رەوانییزێ زیاتر لە مانایەک هەڵدەگرن دەکریت بە بیر و هۆش هەستیان پێ بکەین و زیاتر وینەکان وینەیی پووتی رەوانییزێ نین.

١-٢ تەوەرەیی دووهم: چەمک و زاراوەیی

شەهید و شەهیدبوون

لە ئایینی مەسیحیدا کردەیی شەهیدبوون «لە خاچدانی عیسا مەسیح بە فەرمانی پۆنتیۆس پیلاتۆس. لەکۆی گشتی ئینجیلەکانی مەسیحییەکان هاتوو بۆ ئەوێ مردنی عیسا لەسەر خاچ وەک کردەیی شەهیدبوون لیکبەدەنەو، چونکە بۆ دابینکردنی لیخۆشبوون بۆ گوناھباران مردوو. «Belanger & Sharvit & Caou- 495: ette & Dugas, 2014) ، کەواتە ریشەیی چەمکی شەهیدبوون لە ئایینی مەسیحی بۆ خودی رووداوی لە خاچدانی عیسا مەسیح دەگەریتەو. لە ئایینی هیندۆسی شەهیدەکان بە شیوہیی سەرەکی ئەوانەن، کە ئازاریان چەشت و ژیانی خۆیان بەخشی لە پێتاو «نیشتمانی دایک»، شەهیدەکان هەریەک لە خۆسوتینەران و خەباتکاران دەگریتەو. هەر وەکو ئەنتونیۆ تیرۆن دەلیت: «لە کۆمەلگای تبتییەکانی دەروربەری هیندستان، ئەوانەیی خۆیان سوتاندوو وەک شەهید و پالەوانی نەتەوہیی ئاھەنگیان بۆ دەگیرن و نەمر

يشهد) كه به واتاي «شهيدبون» ديت، واته
ئەو كەسەي كە ئامادەيە. «السرحان وجاسم
۲۰۰۱: ۱۱) ابن فارس دەلّيت: «شهيد له پروي
زمانەو له پيټەكانى «الشين، الهاء، الدال) رەنگين
ئامازەن بۆ ئامادەبون و زانين و ئاگادار كەردنەو
ئەوەش «شايەتحال» ييە، كە شهيد ئەو كەسەيە
كە له ريگاي خودا دا كوژراوه. «ريان، ۱۹۹۰: ۱)
الراغب الاسفهانيش دەلّيت: شايەتحال و شايەتيدان
له گەل ئامادەبون و چاوديري به بينينه يان
بيستن. «المسبحي، ۲۰۰۸: ۲۲) بەو مانايەي وشەي
«شهيد» له رەگي «شهد» وەرگىراوه كە به ماناي
«شايەتيدان» و «شايەتحال» ديت. ئەم وشەيە
واتاي ئامادەبون و چاوديري كەردنى راستەوخو
دەگەيەنيت، چ له ريگەي بينين يان بيستەو
بيت يان شايەتي راستيەك دەدات، يان ئامادەي
پووداويك بووه،

له سادەترين چەمكەكانى شهيدبون)
وابەستەي مەژمۇنە به ئىرادەيەو بۆ گەشتن به
ئامانچىك. «Belanger & Sharvit & Caou- 496:
ette & Dugas, 2014) بەو مانايەي پەيوەندى مەژمۇنە
به ئىرادەيەك بەهيزەو بۆ گەشتن به ئامانچىك
دەخاتە پروو كەجەخت لەسەر پەيوەندى نىوان
بەريارى كەسى و ئامانچى كۆتايى دەكاتەو. لىرەدا،
شهيدبون له چوارچۆيە كەردەيەك خۆيەست
دايە، كە تاك به وشيارىيەو هەلیدەبژيريت، نەك
پووداويكى چاوەپواننەكراو. ئىرادەي مەژمۇنە و
ئامانچى بالا دوو رەگەزى سەرەكە ئەم پيئاسەيەن.
لاس بالدوين سەمس له پەرتووكى «گەمژەكان،
شهيدان، خيانەتكاران) دا دەلّيت: «شهيد سەر
بەو كۆمەلە هەلژيردراو و پياو كە ئەوئەندە
كۆنترۆلى رەهايوونى خويان دەكەن و بەهاي
وردى دەزانن، ئامادەن وازى لىبينن، كە ژيان وەك

دەكرين، ئەمەش بەلگەي ناوانى ئەوانە به «پاشو»
وشەكە له زمانى تبتى كە هەم به ماناي «پالەوان»
و هەم واتاي «شهيد» ديت. «154: РЫЖАКОВА
& РЕНКОВСКАЯ, 2022)

له ئايىنى جوولەكەدا، جوولەكەكان له كۆندا
دەيان وت: «شهيدبون ئەزموون و نيعمەت
و خۆشەويستى خودايە، كە تەنها دەيهينيت بۆ
جوولەكە. (Boyarin 1998: 611) له ناو كۆلتوورى
جوولەكەي كۆندا، شهيدبون وەك «ئەزموون و
نيعمەت و خۆشەويستى خودا» دەبينريت.

چەمكى شهيدبون له ئىسلامدا گرنگيەك
تاييەتي هەيە، كە له سەرەتادا به شۆيە به رخودان
له پيئاو باوهر دەستی پيكر كاتيك موسلمانە
سەرەتايەكان له مەككە دەچەوسيندرانەو، دواتر
پەرەي سەند و كەسانى بەشداربوو له شەر له پيئاو
ئىسلام و هەروەها ئەوانەش كە به هۆي نەخۆشى
پەتا يان به سەرگۆرپەو دەمەردن، به شهيد دانران.
شهيد) له بنەپەتدا له وشەي يۆنانى
«مارديس» (μάρτυς) وەرگىراوه، كە دەبينتە
«مارديروس»، «مارديريس» (μάρτυρος،
μάρτυρες) ئەم وشەيە به سادەي به واتاي «شايەت،
شاهيد» دەگەيەنيت. ئەم وشەيە ميژوويەك كۆنى
دوورودريژي هەيە، كە له زمانى يۆنانيدا له
سەرەتا به شۆيەك سەروشتى بەشيك بووه له
زمانى ياسايى دادگاكانى يۆنان، كە بۆ هەموو جۆرە
چاوديري و ئىسپاتكەردنىك بەكاريدەهينا، بەلام له
دواي ئەدەبىياتى مەسيحى له ناوهراستى سەدەي
دووەمى زايىنى وشەكە خليسكاو واتاي «مردنى
بەبى هۆكار» ي گەيان، كە له زمانى لاتينيش هەمان
ماناي دەگەيان. (Bowersock 2002: 5)

له زمانى عەرەبیدا وشەي شهيد سيفەتيكە
لەسەر وەزنى «فعليل) وەرگىراوه له فيعللى «شهيد،

ئەوێ له مانگی رابردوو گرنگی نهیبێت و فرهی دهدهن. «3: Smith 1997»

ریوڤن فایرستۆن له په‌رتووکێ «شه‌هیدبوون» دا باسی سه‌ره‌تایترین مانای شه‌هیدبوون ده‌کات و ده‌لێت: «ئازاردان و مردنێکی توندوتیژانه‌یه‌ له پێناو پابه‌ندبوون به‌ یاسای «ئایینی، باوه‌ر، یان هه‌ر هۆکارێک» سه‌ره‌رای هه‌ره‌شه‌ و فشار بۆ ئەوێ به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ئه‌نجام بدرێت.» (Firestone 2004: 18) ریوڤن که‌مێک بۆ سه‌ره‌تایترین مانای شه‌هیدبوون ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ و دوو لایه‌نی سه‌ره‌کی ده‌خاته‌ روو: یه‌که‌م، ئازاردان و مردنی توندوتیژ، که‌ په‌هه‌ندی فیزیکی شه‌هیدبوونه‌. دووه‌م، پابه‌ندبوون به‌ یاسا یان بیروباوه‌ڕێک سه‌ره‌رای هه‌ره‌شه‌ و فشار، که‌ په‌هه‌ندی مه‌عنه‌وی و ئه‌خلاقییه‌.

ئایینی ئیسلامیش سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌هێژه‌ بۆ هه‌ردوو چه‌مکی شه‌هید و شه‌هیدبوون، که‌چه‌ندین پێناسه‌و رای ده‌رباره‌ی خراوته‌ روو، قوتابخانه‌ی مالیکییه‌کان ده‌رباره‌ی شه‌هید ده‌لێن: «شه‌هید که‌سێکه‌ له‌ لایه‌ن کافرێکی جه‌نگاوه‌ره‌وه‌ بکوژرێت له‌ شه‌ری نیوان موسڵمان و کافراندا، جا شه‌ره‌که‌ له‌ ولاتی موسڵمانان بێت یان کافران، ئه‌و موسولمانه‌ به‌ چه‌قۆ یان به‌رد یان هه‌ر شتیکی تر بکوژرێت شه‌هیده‌.» (المغربی، ٢٠٠٩: ٧) له‌ فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ردا «سه‌لامی خودای له‌سه‌ر» چه‌ند جووړیکی شه‌هید ده‌ستنیشان کراون، که‌ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کدا «٥» جووړ و له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا «٧» جووړ شه‌هید ده‌ستنیشان ده‌کات که‌ ئه‌مانه‌ن:

١. ئەوێ له‌ رێگه‌ی خودادا بکوژرێت.

٢. ئەوێ به‌ نه‌خۆشی گه‌ده‌ به‌مریت.

٣. ئەوێ له‌ ئاودا بخنکێت.

٤. ئەو که‌سه‌ی به‌ هۆی هه‌وکردنی سییه‌کان به‌مریت.

٥. ئەوێ چه‌قۆی لێ بدریت.

٦. ئەوێ ده‌سووتیت.

٧. ئەو ژنه‌ی به‌ سه‌ر منداڵ بوونه‌وه‌ به‌مریت.

٨. ئەوێ له‌ ژێر پوو‌خاندان به‌مریت.

٩. هه‌ر که‌سێک له‌ پێناو پاراستنی سه‌روه‌ت و سامان و مال و منداڵیدا بکوژرێت.

زانایان جووړیکی تریش له‌ناو فه‌رموده‌کاندا ده‌ستنیشان ده‌کهن که‌ ئه‌ویش «گه‌رانه‌ به‌دوای زانستدا واته‌ له‌ پێناو زانیندا به‌مریت.» «السرحان و جاسم ٢٠٠١: ١٣-١٩»

٢- به‌شی دووه‌م: په‌نگدانه‌وه‌ی وێنه‌ی شه‌هید له‌ شیعه‌ره‌کانی شیرکووبیکه‌سدا

له‌م به‌شه‌دا کار له‌سه‌ر په‌نگدانه‌وه‌ی شه‌هید و جووړی ئه‌و وێنه‌ شیعه‌ریانه‌ ده‌کهن که‌ شاعیر بنیاتی ناو له‌ناو ده‌قه‌شیعه‌رییه‌کانیدا، که‌ ئه‌مانه‌ن:

٢-١ شیوازی هه‌ست گووړکی

بریتییه‌ له‌ به‌کاره‌ینانی هه‌ستی که‌ جیگای هه‌ستیکی دیکه‌ یاخود پێدانی ئه‌رک و پۆلی هه‌ستی که‌ به‌ هه‌ستیکی تر به‌ ئامانجی دروستکردنی وێنه‌یه‌کی کاریگه‌ر به‌واتایه‌کی تر «هه‌لسانی هه‌سته‌وه‌ره‌کانه‌ هه‌ریه‌که‌ به‌ ئه‌رکی هه‌سته‌وه‌ریکی تر جگه‌ له‌ ئه‌رکه‌ بنچینییه‌که‌ی خۆی، ئه‌و ئه‌رکه‌ش له‌ زه‌ینی شاعیر دروست ده‌بێت و ده‌یخاته‌ سه‌ر یه‌کێک له‌ هه‌سته‌وه‌ره‌کان.» (گه‌ردی ٢٠٠٤: ٢٣) به‌و مانایه‌ی شاعیران ده‌توانن هه‌سته‌کان ئالوگووړ بکه‌ن. له‌ کووڵه‌یه‌کدا شاعیر له‌وه‌سفی شه‌هید «شه‌مال» دا ده‌لێت:

من «شه‌مال» م نه‌بینوه‌

قه‌ت دوو به‌دوو

چاوی و چاوم

به‌یه‌که‌وه‌ دانه‌نیشتون.

«پیدانی سیفه ته‌کانی مروفه به‌و شتانه‌ی که مروف
نین، یاخود زیادکردنی خاسیه‌تی ئاده‌میزاده بۆ سه‌ر
ئه‌و شتانه یان بۆ گیانه‌به‌رانه‌ی که ئاده‌میزاد نین
جا ئه‌و شته زیندوو بن یاخود بیگیان بن.» «عباس
و حسین ٢٠٢٣: ٤٢٢) له کۆپله‌یه‌کدا له‌وه‌سفی
پیشمه‌رگه‌یه‌کی شه‌هیدا ده‌لیت:

هۆ لوتکه‌ی به‌رز!

ئه‌وا ئیسته ده‌گه‌نه لات

مل هه‌لبه‌ره به‌و هه‌وره ته‌نیا به‌ی بلی

که گه‌یشته سینه‌ره‌که‌ی

نمه..نمه.. با به‌اری

مل هه‌لبه‌ره سووک پیی بلی

شه‌هیدیکیان له‌گه‌ل دایه

ئه‌رواته‌وه بۆ دیکه‌ی خۆی

له‌وئ ئه‌نوی

سووک پیی بلی

شه‌هیدیکه زۆر تینویه‌تی و ئاوی ئه‌وی

«بیکه‌س ٢٠٠٢: ٢٢٠)

شاعیر لوتکه‌ی به‌رزى وه‌ک مروفیک وینا
کردوو، چه‌ندین سیفات و ئه‌ندامی مروفی به‌ لوتکه
به‌خشیوه که ده‌کریت به‌م شیویه‌یه‌ روونی بکه‌ینه‌وه:
ئه‌و ئه‌ندامه مروفیانه‌ی که شاعیر به‌ لوتکه‌ی
به‌خشیوه بریتین له: مل و گوئ و زمان. کاتیک
شاعیر ده‌لیت «مل هه‌لبه‌ره» لوتکه‌ی وه‌ک که‌سیک
وینا کردوو که ده‌توانیت ملی به‌رز بکاته‌وه بۆ
سه‌یرکردنی هه‌ور. هه‌روه‌ها توانای قسه‌کردن و
په‌یوه‌ندیکردنیشی پی به‌خشیوه کاتیک ده‌لیت «پی
بلی»، واته لوتکه ده‌توانیت قسه‌ بکات و په‌یامیک
بگه‌یه‌نیت. ئه‌مه‌ش واته لوتکه خاوه‌نی زمان و
ده‌نگیشه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، لوتکه ده‌توانیت بیسته‌ر
بیت چونکه بانگی ده‌کات «هۆ لوتکه‌ی به‌رز» و
ده‌توانیت گوئ له‌ فه‌رمان و داواکاری شاعیر بگریت.

ده‌ستم قسه‌ی

له‌گه‌ل ده‌ستیا نه‌کردوو.

وه‌کوو ته‌رزوه وه‌کوو گر

قه‌ت پیکه‌وه نه‌بینراوین

ئه‌و که‌لی ناو شاخان بووه‌و

منیش شیعریک شارنشین.

ئه‌و سه‌رچاوه‌ی زه‌لم بووه‌و

منیش شه‌قامیک غه‌مگین. «بیکه‌س ٢٠٠٢:

(٢٧٧

له‌م شیعره‌دا، هونه‌ری هه‌ستگۆرکی وه‌ک
ته‌کنیک ده‌رده‌که‌ویت که شاعیر به‌هره‌مه‌ندانه
به‌کاری هیناوه. کاتیک ده‌لیت «ده‌ستم قسه‌ی
له‌گه‌ل ده‌ستیا نه‌کردوو»، هه‌ستی قسه‌کردن که
به‌شیویه‌کی سروشتی تایبه‌ته به‌ دم و زمان،
گوازاوه‌ته‌وه بۆ ده‌ست. ئه‌م هه‌ستگۆرکییه‌ زۆر
مه‌به‌ستاره، چونکه شاعیر هیمای ده‌ست به‌کار
ده‌هینیت بۆ ده‌ربڕینی په‌یوه‌ندییه‌کی نه‌کراوی
فیزیکی و دۆستایه‌تی له‌گه‌ل شه‌هید شه‌مال، که
هه‌رگیز رووی نه‌داوه نه‌ به‌ قسه و نه‌ به‌ کردار.
ئه‌و به‌راوردیه‌کی پر له‌ واته ده‌کات له‌ نیوان خۆی
و شه‌مالدا؛ شه‌مال وه‌ک «که‌لی ناو شاخان»
و «سه‌رچاوه‌ی زه‌لم» وینا ده‌کات «هیمای
سه‌ربه‌ستی و ئازایه‌تی» له‌ کاتیکدا خۆی وه‌ک
«شیعریک شارنشین» و «شه‌قامیک غه‌مگین»
ده‌بینیت «نیشانه‌ی ژیا‌نی شارستانی و خه‌م» ئه‌م
به‌راوردکردنه جیاوازی دوو ژیا‌ن ده‌رده‌خات:
پیشمه‌رگه که ژیا‌نی به‌ختکردوو و شاعیریش به
وشه‌ خه‌بات ده‌کات..

٢-٢ شیوازی ئالوگۆرکردنی درکپیکراو

أ/ به‌که‌س کردن: ئالوگۆرکردن و به‌خشینی ئه‌ندام

و سیفه‌تی زیندوو به‌ مردوو‌ه‌کان، به‌ومانایه‌ی

لهم كهس بهخشيدهدا، لوتكه وهك نيودهنديك
ددردهكهويټ له نيوان زهوى و ئاسمان، له نيوان
ژيان و مهرگ. دهبيته پهيامبريک بؤ گهياندى
ئاواټي شههيدک که دهيهويټ بگهړيتهوه بؤ ديکهى.
شاعير بهم کهسبهخشيده مانايهکى قولى سوزدارى
و نيشتمانپهروهري به شيعردهکه بهخشيوه و
وينهيهکى جوانى بهکهسکردنى دروستکردوه بؤ
پيشوازي کردن له شههيد. به زمانىکى شيعرى و
سيمبولى مهرگ، گهړانهوه، پشوودان و تينويتى
بؤ نازادى بهيهکهوه گرېداوه و مانايهکى قولتر و
بهرزتر به شههادت بهخشيوه.

ب/ به رجه سته کردن: به خَشینی هه سَتِیکراوِیکی
جه سته داره بهو شته ژیری و ناهه سَتِیانه ی که
خاوه نی جه سته نین واتا «به رجه سته بوونی وشه
ناهه سَتِیه کانه، که ده گو یَژرِیتَه وه بۆ وشه یه کی
هه ستی و سیفاتی تازه ی دهرِیتِی.» که ریم و
نه مین ۲۰۰۱: ۳۷) واته به رجه سته کردن و گو پِینی
بیرو که و چه مکه زه ینیه کانه بۆ شتی مادی و
هه سَتِیکراو. له کۆپله به کدا ده لَیت:

هو! هو! هو! نهى نيشتمان

خَوَّ گَوِیت لیمه!

به وچاوانهت، به ئهوينت به ئازارت

له ئىستەدا

به‌ته‌نافی ته‌ماشای ته‌ری منه‌وه، هه‌موو شه‌وی

تک، تک، تک، تک

بہ سہر قہلّہ می، بیڈارما

خوینی شه‌هیدیکی تازەت ئەتکیته‌وه!

«بیکہس ۲۰۰۲: ۶۵۸)

ئەم شیعەرە لە رینگای تەکنیکی بەرجەستەکردنەووە
نیشتمانی کردوووە بە کەسیکی زیندوو کە
دەبیسیت، دەبینیت، خۆشەویستی دەکات و ئازار
دەچێژت. شاعیر بە شێوەیەک هەستیار و کاریگەر

و له ږيگه‌ی وینه‌ی به‌رجه‌سته‌کردنه‌وه نیشتمانی
 کردووه به‌بوونه‌وه‌ريکي زیندو و که‌چه‌ندین سيفاتي
 مروی پي به‌خشيوه. کاتيک ده‌سټپيکي شيعره‌که به
 بانگ‌کردنی «هو! هو! هو! ئه‌ی نیشتمانی» ده‌ست
 پيډه‌کات، راسته‌وخو په‌يوه‌نديه‌کي زیندو و دروست
 ده‌کات له‌گه‌ل نیشتماندا، وه‌ک بلایي که‌سيکي نزیک
 و خو‌شه‌ويسته. شاعیر پيمان ده‌ليټ که نیشتمان
 توانای بیستنی هه‌یه به‌گوټنی «خو گوټ لیمه»،
 وه‌ک که‌سيک که‌گوئی هه‌بيټ و بتوانیټ قسه‌کانی
 ببیستیت. هه‌روه‌ها، نیشتمان وه‌ک بوونه‌وه‌ريک وینا
 ده‌کات که‌خاوه‌نی «چاوان»ه، واته توانای بینینی
 هه‌یه و ده‌توانیټ شاعیر و جیهانی ده‌وروبه‌ری
 ببینیټ. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، نیشتمان توانای ئه‌وینداری
 و خو‌شه‌ويستی هه‌یه کاتيک شاعیر باسی
 «ئه‌وینټ» ده‌کات، هه‌سټیک که‌ته‌نها بوونه‌وه‌ره
 زیندووه‌کان هه‌یانه. دیارترین سيفاتي مروی که
 به نیشتمان به‌خسراوه توانای هه‌سټکردن به‌ئازاره
 کاتيک شاعیر ده‌ليټ «به‌ئازارت»، که‌ده‌ری ده‌خات
 نیشتمان وه‌ک مروف ئازار ده‌چیژيټ له‌ئه‌نجامی
 سټه‌م و کاره‌ساته‌کان. کاتيک ده‌ليټ «به‌ته‌نافی
 ته‌ماشای ته‌ړي منه‌وه، هه‌موو شه‌وي تک، تک،
 تک، تک به‌سه‌ر قه‌له‌می بيدارما خوینی شه‌هیديکي
 تازده‌ت ئه‌تکيټه‌وه!» له‌م ديږه‌دا شاعیر په‌يوه‌نديه‌کي
 قوول له‌گه‌ل نیشتمان دروست ده‌کات. چاوی پر
 له‌فرميټسک بووه به «ته‌نافی ته‌ماشای ته‌ړ»، که
 په‌يوه‌نديه‌کي نه‌چراوی له‌گه‌ل نیشتمان نیشان
 ده‌دات. وینه‌ی «خوینی شه‌هیديکي تازه» که‌هه‌موو
 شه‌ويک له‌سه‌ر قه‌له‌می بيداری شاعیر ده‌تکيټه‌وه،
 ده‌ريده‌خات که‌قوربانیدانی شه‌هیدان بووه به
 سه‌رچاوه‌ی ئيلهامی نووسین. ده‌نگی «تک، تک،
 تک، تک» رېتمی به‌رده‌وامی زه‌مه‌ن ده‌رده‌ريټ،

بەرز و قول و فەلسەفەى بەیانیان بکات و سەرنجى خوینەر رابکێشیت. شاعیر وینەیهکی هەستیاری شەهیدیک دەخاتە ڕوو کە سالی جارێک وەک نیرگز دەگەریتەوێ بۆ سەردانی خۆشەویستانی. شاعیر بە شیوەیهکی ناسک و پڕ لە خەيال، گەڕانەوێ شەهید وینا دەکات؛ وەک خەونێک کە لەناکاو دەرەکەوێت. ئەم دیمەنە هەست و سۆزێکی قول دەوروزینیت، چونکە شەهید لە ڕێگەى زریبارەوێ دەگەریتەوێ - کە ئاماژەى بۆ ناوچەیهکی سروشتى کوردستان و مەلبەندى یادهوهرییهکان. کاتیک شەهید دەگەریتەوێ، وردبینانە چاو بە خۆشەویستانیدا دەگێریت، وەک ئەوێ دلیا بیت لە بارى ژيانان. وینەى بەراوردکردنى خەلک بە «دارستانی بنار» و شەهید بە کەسێک کە لە «لوتکەى سەر ئەچى» ئاماژەى بۆ بەرزى و پیرۆزى پێگەى شەهید. لێردا شاعیر مەزنایەتى و بەرزى شەهید دەخاتە ڕوو، کە سەرەرای نەمانى جەستەى، هیشتا لە بیر و یادهوهرى خەلکدا بە پایەیهکی بەرز دەمیتیتەوێ.

٢-٤ کەلەکە بوونی وینە «هیشوێ وینە»

بریتییه لە بەدوای یەکدا هانتى چەند وینەیهکی تاک، بە ئومىدى دروستکردنى وینەیهکی گشتى کە زۆر جار لە شیعروقهسیدەى درێژدا ڕەنگ دەداتەوێ و بەدیدهکریت، کە ئەم کۆمەلە وینەیه لە ژێر سەقفیكى پەيوەندیدار بەیهکەوێ ریزدەکرین وینەیهکی قەشەنگ بەیهکەوێ بنیات دەنێن. لە کۆپلەیهکدا دەلیت:

وێکۆو هەتاو "زین" لەکۆى بى

سێبەرى "مەم" لەوئى بوو.

زەردەخەنەى گۆل لە کۆى بى

ماچى هەنگى خۆشەویستى لەوئى بوو.

لەکاتیکدا ئاماژە بە «شەهیدیکى تازە» نیشانەى بەردەوامى خەباتە لە پیناو ئازادى نیشتمان.

٢-٣ شیوازی وەسفى راستەوخۆ

زۆربەى شاعیران پەنا بۆ ئەم شیوازه دەبەن، کاتیک شاعیر دیمەنیک یان وینەیهک یان دیاردەیهکی لا گەلەلە دەبیت وەک خۆى ناگوازیتەوێ، بەلکو لە هەمبەنەى خەيالیدا هەلتهک هەلتهکی پێدەکات و لە وینایەکی وەسفى کاریگەرتر لەوێ پێشتر دەخاتە ڕوو، چونکە بیگومان شاعیران دیدگاوى خەيال و هەستیکى ناسکترین هەیه لە وەرگر، هەربۆیه دەبینن وینەکان جیاوازتر و کاریگەرترن لەوینە و دیاردە ڕەسەنەکان، چونکە «شاعیر وینەکان وەک خۆى ناگوازیتەوێ، بەلکو خەيالێ خۆى دەخاتە سەر وینەیهکی جوان و قەشەنگ و دلرفینیان لى دروستدەکات.» (عیسا ٢٠٠٩: ٩٧) ڕوونتر بلین بەشیکى زۆرى وینەکانى ناو هونەرەکانى ڕەوانییزى لەم جۆرەن. لە کۆپلەیهکدا لەوەسفى شەهید فوئاد مەجید سولتانیدا دەلیت:

وێکۆ نیرگز سالی جارێ

بەسەردانى

ئەو دیتەوێ

بەزریباردا دیتەوێ

خەونەو لەپەر پەیدا ئەبى

ئەگاتە جى و ورد چاویکمان پیا ئەگێرئ.

لەو وەختەدا

ئیمە ئەللی دارستانی بنارین و

ئەویش لە لوتکەى سەر ئەچى.

«بیکەس ٢٠٠٢: ٦٨٨»

شاعیر لە مەروڤیكى ئاسایى زیاتر دەکەوێتە ژێر دیاردە و ڕووداو و سروشت و باشتريش دەتوانیت تەعبیر لەو شتە بکات و لەپێگەى وینەو وەسفى

مانگی ئازادی کوردستان له کوئ بووبی.

خه‌رمانه‌ی خوینی شه‌هیدان له‌وئ بووه.
«بی‌کەس ٢٠٠٢: ٢٩٦»

شاعیر ده‌یه‌وێت به‌ چهند وێنه‌یه‌کی تاک وێنه‌یه‌کی
گشتیمان بۆ بکیشیت، که‌ هه‌ریه‌ک له‌ وێنه‌ تاکانه
به‌شدارن و به‌گوێره‌ی کاریگه‌رییه‌که‌یان پۆلیان
هه‌یه‌ له‌ بنیاتنانی. شاعیر له‌ ڕیگه‌ی سی دوانه‌ی
جوان وێنه‌ی ئازادی کوردستان ده‌کیشیت که‌
سه‌رچاوه‌که‌ی خوینی شه‌هیدانه. له‌ دوانه‌ی یه‌که‌مدا
«زین و مه‌م» وه‌ک هه‌تاو و سی‌هه‌ر وینا ده‌کات،
که‌ ته‌واوکه‌ری یه‌کترن و بوونی یه‌کیکیان به‌بی
ئه‌وی تر بێمانایه‌. دوانه‌ی دووه‌م «گۆل و هه‌نگ»
په‌یه‌ه‌ندییه‌کی سروشتی و هاوسه‌نگ نیشان ده‌دات
له‌ نیوان بوونه‌وه‌راند. دوانه‌ی سێه‌م «ئازادی
و شه‌هیدان» ئه‌و راستیه‌ی ده‌ربڕیت که‌ ئازادی
به‌بی خوینی شه‌هیدان مه‌حاله‌. له‌ «خه‌رمانه‌ی
خوینی شه‌هیدان» دا شاعیر گه‌وره‌یی قوربانیدان
ده‌رده‌خات و په‌یامی سه‌ره‌کی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئازادی
هه‌میشه‌ پێویستی به‌ به‌هایه‌ک هه‌یه‌، هه‌روه‌ک
چۆن زین به‌بی مه‌م و گۆل به‌بی هه‌نگ ماناکه‌یان
له‌ده‌ست ده‌دن.

٢-٥ لیکچواندنی لیکدراو

بریتیه‌ له‌ چواندنی چهند شتیکی به‌یه‌ک شت
یان «وێنه‌ی لیکدراو له‌سه‌ر بنچینه‌ی وێنه‌کیشانی
سیفه‌تی جو‌راو جو‌ری یه‌ک وه‌سفکراو بنیات
ده‌نریت.» (عباس و حسین ٢٠٢٣: ٤٢٧) به‌و مانایه‌ی
چهند سیفه‌تیکی بۆ یه‌ک وه‌سفکراو به‌ کاردیت، واتا
لێره‌دا چهند «له‌وچوویه‌ک» ئاماده‌بن بۆ خزمه‌تی
«لێچوویه‌ک». له‌ کۆپله‌یه‌که‌دا ده‌رباره‌ی مامه‌ ڕیشه‌
ده‌لێت:

مامه‌ ڕیشه‌

ئه‌ی پلنگی چنگ به‌گه‌ری گه‌رمیانم!
به‌یتی تازهی توحفه‌ی ئه‌م‌پو‌ی کوردستانم
له‌ مالانی گوند به‌گوندی هه‌لق‌چاوا
تو قوتیلکه‌ی به‌ر هه‌یوانی.
داسی دروینه‌و، هه‌تاوی
سه‌ربانیژه‌ی زستانانی.
مانگه‌ شه‌وی هه‌یشوی ڕه‌زی.
هاژه‌ی چه‌م و وژه‌ وژه‌ی دارستانی.

ئاگری شوانی

وه‌کو باران

وه‌کو کانی

وه‌ک ده‌غل و دان

خۆشه‌ویستی.

تو کو‌ری باب‌ه‌گو‌رگو‌ری

داستانیکی سه‌ده‌ی بیستی! «بی‌کەس ٢٠٠٢:

(٣١٤

شاعیر له‌ ڕیگه‌ی لیکچواندنی لیکدراوه‌وه
که‌سایه‌تی شه‌هید «مامه‌ ڕیشه‌» به‌ زنجیره‌یه‌ک
له‌وچوو ده‌رده‌بریت، شاعیر «مامه‌ ڕیشه‌» به‌
چه‌ندین وێنه‌ی هه‌یمایی وه‌سف ده‌کات که‌ پلنگه‌ و
گرنگی ئه‌م که‌سایه‌تییه‌ نیشان ده‌دات. وه‌ک پلنگی
چنگ به‌گه‌ری گه‌رمیان ده‌بیینیت «هه‌یمای ئازایه‌تی»
وه‌ک به‌یتی تازهی کوردستان «نرخ و تازه‌گه‌ری» و
وه‌ک قوتیلکه‌ی به‌ر هه‌یوان له‌ گونده‌کاندا «ناوه‌ندی
کو‌بوونه‌وه‌» هه‌روه‌ها وه‌ک داسی دروینه‌ «په‌نج و
به‌ره‌م» هه‌تاوی سه‌ربانیژه‌ی زستان «پووناکی له‌
سه‌ختیدا» مانگه‌شه‌وی هه‌یشو «جوانی و به‌ره‌که‌ت»
و ئاگری شوان «پووناکی له‌ تاریکیدا» وه‌سفی
ده‌کات. شاعیر ئه‌ویش به‌ دیارده‌ سروشتیه‌کانی
وه‌ک باران، کانی و ده‌غل ده‌چوینیت که‌ هه‌یمای خه‌ر
و ژیانن. له‌ کۆتاییدا وه‌ک کو‌ری باب‌ه‌گو‌رگو‌ر و
داستانی سه‌ده‌ی بیست ناوی ده‌بات، که‌ ئاماژه‌یه‌

پرویانکردە "پیرەمەگروون"
سێ ئاسکبوون
سێ ئاسکی "سلیمانی"
سێ جوانوی وەرزی قوربانی.
سێ گۆرانی.
سێ دارنەمام.

«سەردار» لقی دار چوالەبوو
یەکەم بەهاریبوو گۆل بگری
«هیا».. ئەتوت کانیەکەوپی ئەکەنی
«ئارام».. بیچۆه هەلۆی چاوتیژ
ئەویست بەر لەوێ پەر دەرکا
بەرەو حەسارۆست هەلفری!
لەپال دیواریکی نزما رایانگرتن
شریخەیک و دووان و سیان و چوار و دە
تفەنگ.. خۆرەتاو ئەکوژی!
تفەنگ خۆینی گۆلەگەنم
بەسەر شەقامدا ئەپێژی! «بیکەس ٢٠٠٢:
(٦٠٨)

لە پووی وینەسازییەوه، شاعیر وینە
شەهیدەکانی لە پێگە ی چەندین لیکچواندنی
هونەرییەوه بەرجەستە کردووه، کە راستەوخۆ کار
دەکەنە سەر هەستی بینین و بەرکەوتنی خۆینەر.
لیکچواندنی شەهیدەکان بە «سێ ئاسک»، «سێ
جوانوی وەرزی قوربانی»، «سێ دارنەمام»
هەروەها لیکچواندنی تایبەت بۆ هەر شەهیدیک
««سەردار» وەک لقی داری چوالە و «ئارام»
و «بیکەس» هەلۆی چاوتیژ پیکهاتەیکە دیداری
دەولەمەندی خولقاندووه. وشەکانی «ئەرخبەوان»،
«پیرەمەگروون»، «دیوار»، «خۆرەتاو»، «تفەنگ»
و «خۆین» هەموویان بەشداری لە دروستکردنی
ئەو وینە دیدارییەیکە کە خۆینەر بەر هەستی

بە رەچەڵەکی نەتەوێی. بەم شیوەیه «مامە پێشه»
نەک تەنها کەسێک، بەلکو هێمایەکی نەتەوێیه کە
بەهاکانی کۆمەلگای کوردی لە خۆی کۆکردووهتەوه.

٦-٣ وینە ی شیعری لە پووی هەستی و
ژیرییهوه «واتایی»

یەکەم/ وینە ی هەستی: هەموو ئەو دیاردانە ی کە
شاعیر لە جیهانی واقعی و خەیاڵدا هەستیان پێدەکات،
دەیانگوازیتهوه بۆ جیهانی ناوێوه، چونکە وینە ی
هەستی «ویناکردنی جیهانی ناوێوه ی شاعیره
بە هەموو هەست و بیرکردنەوه و وەسەوهسەوه
و بیرۆکەکانییهوه.» (بومالی، ٢٠١٨: ١٢٧) شاعیر
هەستی بینین و بیستن و بەرکەوتن و بۆنکردن
و تامکردن لە پێگە ی وشەوه بەیان دەکات و
وەرگری لە پێگە ی هەستەکانەوه درکی پێدەکات.

دووهم/ وینە ی واتایی: زۆریک وینە دەبینین
لە ژبانی پۆژانەدا، کە بەر هەستەکانی مڕۆف
ناکەون چونکە هیچ قەبارە و بارستاییەکیان نییه،
بەلام لەگەڵ ئەوێشدا هەست بە بوون و گرنگیان
دەکەین، ئەم جۆرە وینانە لە پێگە ی عەقل و ئاوەز و
ژیرییهوه هەست بەبونیان دەکەین، هەروەکو «جۆن
دینس» دەلێت: «دیاردەیکە لە دیاردەکانی ژیری،
زۆر دووره لە پەوانیژی هەستەکانەوه، زیاتر
بابەتی خۆشەویستی بە خۆیهوه دەگری، هەروەها
دووره لە وەسفی باو.» (عەلی ٢٠٠٧: ١٢٣) شاعیر
لە کۆپلەیکەدا دەربارە ی شەهیدکردنی سێ گەنجی
شاری سلیمانی بە دەستی پێژی بە عەس دەلێت:

مانگی پێژان و هەلۆهرین، حەقدە ی کانون،
لە پۆژیکی خۆرەتاودا
لە بەردەم مەکتەبیکی حەپەساودا
لە پال دیواریکی نزما، رایانگرتن
ئەرخبەوانبوون

بینین و بەرکەوتنی دەکەوێت. شاعیر لە ڕووی
هەستی بیستەنەوه، توانیویەتی لە ڕیگەی وشەکانی
«گۆرانی» و «شریخە»ی تەنەنگەکان، بارگای
دەنگی بۆ وێنەکە زیاد بکات. ئەم وشانە وێنەیهکی
بیستن دروست دەکەن.

لە لایەکی ترەوه، شاعیر توانیویەتی سنووری
هەستەکان تیپەپێنیت و لە ڕیگەی چەمکە
واتایەکانەوه هەندیک وێنە واتی بخوازێت، کە
بەر هەستە فیزیکیەکان ناکەون، بەلکو لە ڕیگەی
بیر و ئاوەزەوه درک دەکڕین. نموونەی «پیکەنینی
کانی»، «خوینی گۆلەگەنم» و «خۆرەتاو ئەکوژی»
وێنەگەلیکی واتایین کە تەنها لە ڕیگەی تیگەیشتنی
هزری و هێماییهوه دەشیت درکیان پێ بکڕیت.
تیگەلکردنی هەستە فیزیکیەکان «بینین، بیستن،
بەرکەوتن» و وێنە زەینییەکان کە دەسەلاتی هزر و
ئاوەز تێاندا زālە، شیعەرەکەی لە وێنە سادەوه بەرز
کردووەتەوه بۆ وێنە هونەری. شاعیر توانیویەتی
تابلویەکی تەواو و هەمەلایەنە لە تراژیدیای مەرگی
سێ شەهیدەکە بکێشێت.

٧-٢ وێنە دەروونی

بریتییه لە وێنەکانی کە دەروونی شاعیر یان
تاکەکان بەیان دەکات، لەم بارەوه «پاوەند»
دەلێت: «وێنە پیشاندانی لیکدراویکی دەروونی و
سۆزدارییه، لە ساتیکی کاتدا.» (الجنایي ٢٠١٩: ٢٠٣)
هەر لە کۆنەوه وێنە دەروونیەکان پەيوەندییهکی
توندوتۆڵیان لەگەڵ ناخ و دەروونی شاعیردا هەبوو
هەمیشە لە خزمەت شاعیراندا بوون بۆ گەیانندی
هەست و نەستەکانیان بە تاییبەت ئەو هەستەکانی
کە ناتوانرێن راستەوخۆ بەرجەستە بکڕین، وێنە
دەروونی ئەو ئەرکە گرتۆتە ئەستۆ. لە کۆپلەیه کدا
لەوهسفی شەهید «جەمیل ڕەنجبەر» دا دەلێت:

سەعاتی زیاترە لە چاویام

تەماشای خۆر ئەکەم

سەعاتی زیاترە لە دلّیام

گوێ ئەگرم لە خوین و سەر ئەنیم

بەسنگی خاکەوه. «بینکەس ٢٠٠٢: ٢٨٧»

شاعیر بە وێنەیهکی هەستیار و کاریگەر دەربرینی
هەست و تێرامانی دەروونی خۆی دەکات بۆ هاوڕێ
شەهیدەکە. کاتیک دەلێت «سەعاتی زیاترە لە
چاویام تەماشای خۆر ئەکەم»، دەشیت خۆر وەک
هێمایەک بێت بۆ یادەوهری و ڕووناکی گیانی
جەمیل ڕەنجبەر. خۆر هێمای بەردەوامی و نەمری
و درەوشانەوهیه، هەروەک چۆن یادێ شەهید لە
بیروباوهری نەتەوهییدا بەردەوام درەوشاوهیه.
کاتی دەلی «سەعاتی زیاترە لە دلّیام گوێ ئەگرم
لە خوین» دەربرینی ئازار و خەمی قوولی شاعیرە
بۆ لەدەستدانی هاوڕێکە. گوێگرتن لە لێدانی
دل نیشانەیهی ئەو خەمەیه کە هێشتا لە سینگی
شاعیردا دەژیت. هەروەها دەشیت ئاماژە بێت بۆ
ئەو بەلێن و پەیمانەیهی کە لەگەڵ خوینی شەهیدان
بەستوویەتی. یان «سەر ئەنیم بەسنگی خاکەوه»
وێنەیهکی کاریگەرە بۆ پەيوەندی شاعیر بە گوێ
هاوڕێکە و ئەو خاکەیه کە جەستەیهی شەهیدی لە
ئامیز گرتووه. لێره دا خاک دەبێتە شوینی پەيوەندی
نیوان دوو هاوڕێ، یەکیان زیندوو و ئەویتریان
شەهید. لە دواتر کاتیک دەلێت «سەعاتی زیاترە من
ئەوم، ئەو من»، دەیهوێت بلیت کە ڕۆحی ئەو و
جەمیل تیگەلپوونە، یادەوهری و ئامانجەکانی جەمیل
ڕەنجبەر بەشیک بووه لە ناسنامەیهی شاعیر. شاعیر
خۆی بە بەردەوامی ڕیگای هاوڕێ شەهیدەکە
دەزانیت، و هەست دەکات ئەرکی سەرشانیهتی
بەردەوام بێت لەو ڕیگایەدا.

٨-٢ وێنەی هیمایی «رهمزی»

رهمزیه کێکه له سه‌رچاوه گرنگه‌کان بۆ شیعر، که «شاعیران هه‌میشه مه‌به‌سته‌کانیان له پشت رهمزه‌کانه‌وه هه‌شار داوه، به‌مه‌ش جو‌ره وێنه‌یه‌ک به‌رپا ده‌بێت که پریه‌تی له نیشانه وه بۆ تیگه‌یشتن له‌م وێنه هیماییانه پێویسته خوێنه‌ر لێکدانه‌وه‌یه‌کی وردی بۆ بکات.» (هه‌سه‌ن و حسێن ٢٠٢١: ٢٨) شاعیر له شیعریکدا ده‌لی:

له‌دوای «مه‌سیح»

خاچ بوو به‌نیشانه‌ی دییان

- ئه‌ی بۆ شه‌هیدی کوردستان؟! -

من نیشانه‌و

مه‌دالیای

سێداره‌یه‌ک دروست ده‌که‌م

هه‌تا یه‌ک یه‌ک

بێده‌ن له‌یه‌خه‌و به‌روکتان.

(بیکه‌س ٢٠٠٢: ٢٤٨)

له‌م ده‌قه شیعریه‌دا، شاعیر چه‌ند رهمز و هیمایی گرنگی به‌کارهێناوه که په‌یوه‌ندیان به‌ ئایین، میژوو و نیشتمانپه‌روه‌رییه‌وه هه‌یه. «مه‌سیح» ئاماژه‌یه بۆ پێغه‌مبه‌ر عیسا. «خاچ» رهمزی سه‌ره‌کی ئایینی مه‌سیحیه‌ و ئاماژه‌یه بۆ قوربانیدان و خۆبه‌ختکردن. شاعیر به‌راوردی ده‌کات له‌گه‌ڵ نیشانه‌ی شه‌هیدانی کوردستان که پێشینه‌ی ده‌کات «سێداره» بێت وه‌ک هیماییه‌ک بۆ قوربانیدان و سه‌تملیکراوی گه‌لی کورد. سێداره‌ لێره‌دا بووه‌ته مه‌دالیا و نیشانه‌یه‌ک که ده‌بێته شانازی و به‌لگه‌ی خه‌باتی نه‌ته‌وه‌یی. شاعیر به‌ شیوه‌یه‌کی هونه‌ری رهمزه‌کانی پیکه‌ستوه تا په‌یوه‌ندییه‌ک له‌نیوان چه‌مکی قوربانیدان له‌ ئایینی مه‌سیحی و قوربانیدانی نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد دروست بکات، هه‌روه‌ها شانازییه‌ک له‌ رهمزی ئازار «سێداره» دروست ده‌کات که گۆڤاوه بۆ نیشانه‌ی

سه‌ره‌به‌ری و شه‌ره‌ف. ئه‌م پیکه‌ستنه هونه‌رییه به‌هێزه، رهمزی ئایینی و نه‌ته‌وه‌یی تیکه‌ڵ ده‌کات بۆ دروستکردنی وێنه‌یه‌کی کاریگه‌ر له‌ پیرۆزی قوربانیدان بۆ نیشتمان. وێنه‌ی هیمایی سه‌ره‌کی له‌م شیعره‌دا «سێداره» یه که شاعیر ده‌یکاته هیماییه‌ک بۆ شه‌هیدانی کوردستان. سێداره‌ لێره‌دا رهمزی ئازار، قوربانیدان و سه‌تمی میژوویی دژی گه‌لی کورده. شاعیر به‌ توپه‌یی و خه‌مه‌وه ده‌لیت که ئه‌و نیشانه و مه‌دالیایه‌ک له‌ شیوه‌ی سێداره دروست ده‌کات تا خه‌لک بێده‌نه یه‌خه‌ی خۆیان، وه‌ک بیره‌یتانه‌وه‌یه‌ک بۆ ئه‌و قوربانیه‌ی که شه‌هیدانی کورد پێشکه‌شیان کردوه.

٩-٢ وێنه‌ی لێکچواندن

یه‌کێکه له‌هه‌ره وێنه‌به‌ربلاوه‌کانی دونه‌ی شیعر، که زۆربه‌ی شاعیران له‌به‌ره‌مه‌کانیان په‌نگیان پێداوه‌ته‌وه، چونکه «ئاسانه‌ترین جو‌ری ئه‌و پیکه‌ینه ره‌وانیژیانه‌یه که وێنه بونیاد ده‌نێت، شاعیر زیاتر سه‌ره‌به‌ست ده‌بێت و مه‌ودایه‌کی فراوانیشی له به‌رده‌مدا ده‌کرێته‌وه.» (عبدوللا و میره و حمه‌فه‌ره‌ج، ٢٠٢١: ٦) هه‌روه‌کو شاعیر له‌ کۆپله‌یه‌کدا ده‌لیت:

ئه‌وان هیشویه‌ک ئه‌ستیره‌ی شین بوون

بۆ دواپۆژی کورد ئه‌جریانه‌وه

ئه‌وانیش کێردی نامه‌ردی و قین بوون

بۆ سه‌ره‌به‌ری ئه‌بریسکه‌نه‌وه.

(بیکه‌س ٢٠٠٢: ٢٩٣)

شاعیر لێکچواندنیکی جوان ده‌کات بۆ قوربانیه‌کان و بکوژه‌کان: «ئه‌وان هیشویه‌ک ئه‌ستیره‌ی شین بوون» - لێره‌دا لێکچواندنی ته‌واوه. قوربانیه‌کان به‌ «ئه‌ستیره‌ی شین» لێکچوینراون، که وێنه‌یه‌کی زۆر جوانی هیوا و پرووناکییه. «هیشویه‌ک» واته

کۆمەلێک پیکهوه، که ئاماژیه به یه گگرتوویی و کۆمهلییوونی قوربانییهکان. لێچوو «ئهوان»ه «قوربانییهکان» له وچووه «ئهستێرهی شین»ه. «بۆ دواپۆژی کورد ئه جریوانه وه» - واته ئه وه ئهستێرانه بۆ داهاتووی گه له که یان پووناکیان ده به خشی. «ئهوانیش کێردی نامهردی و قین بوون» - لێرهدا لێکچواندنیکێ تر ههیه. بکوژهکان به «کێردی نامهردی و قین» لێکچوینراون، واته چهکی پڕ له رق و کینه و نامهردی. لێچوو «ئهوانیش»ه «بکوژهکان» له وهچوو «کێردی نامهردی و قین»ه. «بۆ سه ربهرین ئه بریسکانه وه» - ئه مه دژایه تی ته وای دیتری دوومه. له کاتیکدا قوربانییهکان بۆ پووناکی و ئاینده دهردهوشانه وه، بکوژهکان بۆ سه ربهرین و کوشتن ده بریسکینه وه. ئه م دوو لێکچواندنه بۆ دروستکردنی دژایه تی به کارهینراون - یه که میان وینه یه کی جوان و پڕ له هیوا و پووناکییه، دوومه یان وینه یه کی ترسناک و پڕ له توندوتیژی و رقه.

۲-۱۰ وینه‌ی خواستن

خواستن یه کیکه له هونه ره دیار و چهره کانی
ره وانبیزی رۆلکی بهرچاو دهگێرن له بنیاتانی
وینە ی شیعیدا. عبدالقاهر الجرجانی هونه‌ری
خواستن به پایه بلندتر داده‌نیت له هونه‌ری لیكچواندن
و ده‌لێت: «خواستن پیگه‌یه‌کی به‌رزتری هه‌یه له
لیكچوواندن، چونكه خواستن پوختتر و كورت‌ره،
توانای سه‌لماندنی مه‌به‌ستدارتری هه‌یه.» «الجنای
٢٠١٤: ١٣٤) ده‌بین كه باسی له گرن‌گترین
تایبه‌تمه‌ندی كردوو كه ئه‌ویش كورت‌بڕیه، واته
به‌كه‌مترین وشه زۆرترین ماناب‌ات به‌ده‌سته‌وه، ئه‌و
پیی وایه ته‌یبه‌تمه‌ندی كورت‌بڕی له‌خواستندا باشت‌ر
به‌رحه‌سته ده‌بێت. هه‌روه‌كو شاعیر له‌كۆیله‌به‌كدا

دەربارەى شەھىد جەمىل رەنجبەر دەلىت:
 بۆ ئەرۋى ئەى ئاسكە سورەكە
 بۆ ئەرۋى !
 بۆ ئەرۋى ئەى مانگى
 كاكۆل ئال بۆ ئەرۋى ؟!
 بەم شەۋە بۆ ئەرۋى!
 باران و رەھىلە
 دەتوخا ھەر ئەرۋى
 گولالەى زامىكى سەرسىنگت

له لای من جی بهیځه. «بیکهس ۲۰۰۲: ۲۸۹) له شاعره وینه‌یه کی خه‌مناک و پر سۆزه بۆ شه‌هید جه‌میل په‌نجبه‌ر. شاعیر وینه‌یه کی شاعیرى جوان دروست ده‌کات، له ریځه‌ی چه‌ند وینه‌ی خواستنه‌وه باس له کوچی شه‌هید جه‌میل په‌نجبه‌ر ده‌کات. شاعیره‌که سه‌رتاپا پرسیار و داواکارییه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه خو‌شه‌ویسته نه‌روات و بمینته‌وه. وشه خواستراوه‌کان ئاسکه سوره‌که: خواستنی‌که بۆ شه‌هید جه‌میل. ئاسک نیشانه‌ی جوانی، ناسکی و بیتاوانییه. سوور بوونیش ئاماژه‌یه بۆ خوین و شه‌هادت. شاعیر جه‌میل به ئاسکیکی سوور وینا ده‌کات که هاوکات جوان و ناسکه و خوینی لی ده‌چوپیت، مانگی کاکول ئال: خواستنیکی دیکه‌یه بۆ جه‌میل په‌نجبه‌ر. مانگ نیشانه‌ی ږووناکی و رینیشاندهره، کاکول ئالیش «کاکولی سوور) دیسان ئاماژه‌یه بۆ خوین و قوربانیدان. واته شه‌هید جه‌میل وه‌ک مانگیک بووه ږووناکی به‌خشیوه به گه‌له‌که‌ی. گولاله‌ی زامیکی سه‌رسینگ: ئه‌مه‌ش خواستنیکی زور به‌هیزه. گولاله‌ی گولیکی سووره و لیږده‌ا وینه‌یه کی شاعیرییه بۆ برینی سه‌ر سنگی شه‌هید. شاعیر داوا ده‌کات هیچ نه‌بیت ئه‌م برینه «یاده‌وه‌رییه، قوربانیدانه) لای ئیمه به‌جی به‌لیت، واته بادی له دلماندا بمینته‌وه.

۱۱-۲ وینهی درکهیی

درکه یه کیکه له و توخمانهیی که شاعیر له پیکهینانی وینهکانیدا په نای بۆ دهبات، که شانبهشانی لیکچواندن و خواستن گرینگیهکی زۆری هیه، چونکه «بهشداره له پیکهینانی وینه له خۆیدا به بی ئه وهی تیکه له توخمهکانی دیکه بیت، بۆیه به یه کیکه له تایبهتمهندییه پوونهکانی وینه دادهنریت له ناو شیعیر و قسه خوشتی و نووسیندا، له تایبهتمهندییهکانی ئه وهیه که له شوینیکدا دیت شیایوی ئه وویی نییه و پوون و ئاشکرانییه و له هه مان کاتدا پشت به کورتیه کهشی ده به ستیت.» «سلمان، ۲۰۱۱: ۱۰۴» به و مانایهیی درکه بانه مایه کی گرنگی وینهی شیعرییه، که به ته نهها ده توانیت وینه دروست بکات بی ئه وهی پێویستی به هونه رهکانی تر هه بیت. شاعیر له کۆپله یه کدا ده باره ی شه هید مامه پیشه ده لیت:

کۆبینه وه و هه ستنه سه ری

سه ره لپرن!

بازیک شه لالی خویناوه و

تۆزیک تر

به م ناوه دا تینه په ری!

پوه و قه ندیل

به سه ره وهرازی شه خته دا

نزم ئه فیری «بیکه س ۲۰۰۲: ۳۱۳»

له م دهقه شیعرییه دا، شاعیر وینه یه کی درکه ی زۆر به هیزی به کارهیناوه. شاعیر وشه ی «باز» ی درکانه دوه بۆ و هه سفکردنی مامه پیشه. ئه مه درکه یه کی پوونه که تیندا مامه پیشه به بازیک وینا ده کریت که «شه لالی خویناوه». باز نیشانه ی ئازایه تی، به رزی، پاکی و راوکردنه، هه روه ها سیمبۆلی ئازادییه له کولتووری کوردیدا. شاعیر له رینگه ی ئه م درکه وه وینه یه کی بزۆکی کیشاوه

ئه نجام

شیرکو بیکه س زۆر به وریایی و شاره زایه کی ته واره وه وینه ی شه هیدانی هه رچوارپارچه ی کوردستانی کیشاوه. ئه مه ش به شیکه ئه و ئه زمونه یه که له ناو واقیعه که دا ژیاوه. له شیعره کانیدا به شیوه یه کی هونه ریانه وینه ی هه ستی و واتایه کانیه کارهیناوه بۆ و هه سفکردنی شه هیدان. شاعیر له جیاتی زمانی راسته وخۆ، به په مز و هیمما شیعریه کان شه هاده تی وه ک ئه زمونیکی قوولی مرویی نیشانداده. هونه رهکانی په وانپێژی به کارهیناوه، چونکه ده یویست شه هیدان له چوارچیوه ی مردنی ئاساییدا نه بینرین، به لکو وه ک خۆشه ویستانی زیندوو و کاریگه ر پێشکه ش بکری. شاعیر زۆرجار سروشتی بۆ ویناکردنی شه هیدان و ده ربیرنی ههسته قووله کانیه کارهیناوه، چونکه سروشت توانای ویناکردنی ئه و هه ستانه ی هیه، که زۆرجار قسه ناتوانیت لێ دربریت.

سەرچاوهکان

به کوردی

- ئەمین، عەبدولقادر محەمەد «٢٠٠٩» وێنەی شیعری
له پێبازی پۆمانسی کوردی دا، دەزگای چاپ و پەخشی
سەردەم، سلێمانی.

- بیکەس، شێرکۆ «٢٠٠٢» دیوانی شێرکۆ بیکەس،
بەرگی دووهم، چاپی دووهم، سەنتەری چاپ و پەخشی
تەما، سلێمانی.

- رضا، ئیدریس عبدالله «٢٠٢١» وێنەی شیعری له
دیوانی «تەمەن» ی «ئەحمەد محەمەد» دا، چاپی یەکەم،
چاپخانهی چوارچرا، سلێمانی.

- عیسا، هاوژین سلێو «٢٠٠٩» بنیاتی وێنەی
هونەری له شیعری شێرکۆ بیکەسدا، چاپی یەکەم،
دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلێمانی.

- عەبدوللا، ئیدریس «٢٠٢٣» واتا لەدەرەوێ دەق،
چاپی یەکەم، چاپخانهی وەزارەتی پەرەدە، هەولێر.
- گەردی، سەردار ئەحمەد حسن «٢٠٠٤» بنیاتی
وێنەی هونەری له شیعری کوردی دا «١٩٧٠-١٩٩١»
دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلێمانی.

- مستەفا، د. ئیدریس عبدالله «٢٠١٧» دەقناسی
ئەدەبی کوردی، چاپخانهی زانکۆی سەلاحەدین، هەولێر.
- احمد، مەریوان حمەکریم «٢٠٢٢» بنیاتی
وێنەی هونەری له شیعری «سالم» دا، نامە
دکتورا، کۆلیجی زمان، زانکۆی سلێمانی.

- شارەزا، کەریم «١٩٩٧» وێنەی شیعری کوردی
له هەردوو باری جولاو و چەسپاودا، گۆڤاری «رامان»
ژماره «١٥»

- عەلی، د. طاهر محەمەد «٢٠٠٧» وێنەی کاریکاتیری
له چەند شیعریکی داشۆرینی «شیخ رەزای تالەبانی» دا،
گۆڤاری «زانکۆی سلێمانی» ژماره «٢٢» کانونی یەکەم.
- عباس و حسین، لانه رضوان و پ. ی. د. جبار احمد
«٢٠٢٣» بنیاتی وێنەی شیعری له شیعری «مستەفا

به گی کوردی) دا، گۆڤاری «قەلای زانست» ژماره «١»
بەرگی «١»

- عەبدوللا و میره و حمەفەرەج، کانیاو بەکر و ئەحمەد
محەمەد رەشید و دیلان سەلام «٢٠٢١» وێنەی شیعری
له شیعەرەکانی «سالم» دا، گۆڤاری «زانکۆی گەرمیان»
ژماره «١١» بەرگی «٨» نیسان.

- کاکەیی فەلاح «١٩٨٦» وێنەی شیعری چیه؟
گۆڤاری «کاروان» ژماره «٤٩» تشرینی یەکەم، سالی
پنجەم.

- کەریم و ئەمین، د. زایەر لەتیف و عەبدولقادر
محەمەد «٢٠٠١» بنیاتی وێنە له شیعری رۆمانتیکی
کوردیدا، گۆڤاری «زانکۆی سلێمانی» ژماره «٥»

به عەرەبی

- الرباعي، عبد القادر «١٩٩٤» دراسات حديثة في
الصورة الشعرية تاريخا و منهجا، مجلة «دار المنظومة»
العدد «١٣» (المجلد «٤») سبتمبر.

- البصير، د. كامل حسن «١٩٨٧» بناء الصورة الفنية
في البيان العربي، الجمع العلمي العراقي، عراق.

- السرحان وجاسم، محي هلال و احمد حسوني
«٢٠٠١» الشهيد في الاسلام، منشورات منظمة المؤتمر
الإسلامي شعبي، بغداد.

- المسبحي، الدكتور عادل جاسم صالح «٢٠٠٨»
الشهيد في السنة النبوية من واقع الكتب الستة، ط ١،
شركة ومكتبة الإمام الذهبي، الكويت.

- المغربي، أبو أسامة «٢٠٠٩» رسالة الفريد في
تبيان فضل الشهيد «جواب السؤال حول إرسال الثواب
لشهادته» مكتبة النور.

- الجنائي، جمال خضير «٢٠١٩» الصورة الشعرية
في جنار نامق، ط ١، دار غيداء للنشر والتوزيع، الاردن.
- الجنائي، جمال خضير «٢٠١٤» وسائل تشكيل
الصورة الشعرية عند فوزي الاتروشي، ط ١، دار ومكتبة
عدنان، بغداد.

Western /world, Second impresslon, North-western University Press Evanston, Illinois.

-Belanger, J. J., Sharvit, K., Caouette, J., & Dugas, M. “2014), The psychology of martyrdom: Making the ultimate sacrifice in the name of a cause. Journal of Personality and Social Psychology, 107”3), American Psychological Association.

-Boyarin, D. “1998), Martyrdom and the making of Christianity and Judaism. Journal of Early Christian Studies, 6”4.(

-Firestone, R. “2004). Martyrdom. Journal of Early Christian Studies, January.

به پرووسی

- Лотман, Ю. М. “1969), Как читать стихи: Анализ поэтического текста, Издательство «ПРОСВЕЩЕНИЕ», Ленинград

- РЫЖАКОВА & РЕНКОВСКАЯ, СВЕТЛАНА & ЕВГЕНИЯ «2022), Смерть за идеалы и почитание за смерть: к вопросу о мученичестве и его возможных моделях в культуре Индии, № 40”1), Государство, религия, перковь в России и за рубежом.

- بلمقنعي ، د.عمر «٢٠١٦) مفهوم الصورة و حضورها في النقد الادبي عند العرب والغربيين، مجلة «التواصل في اللغات و الآداب» العدد «٤٦» حزيران.

- صالح، بشرى موسى «١٩٩٤) الصورة الشعرية في النقد العربي الحديث، ط ١، المركز الثقافي العربي، بيروت. - باباعربي، فطيمة الزهرة «٢٠١٨) حجاجية الصورة الشعرية في شعر احمد عبد الكريم، رسالة الماجستير،كلية الاداب واللغات، جامعة قاصدي مرباح-ورقلة.

- ريان، نزار عبد القادر محمد «١٩٩٠) أحاديث الشهادة والشهيد جمع وتصنيف وتخريج ودراسة لما يتعلق بالشهيد، رسالة الماجستير،كلية الدراسات العليا ، الجامعة الأردنية.

- سلمان، حسام تحسين ياسين «٢٠١١) الصورة الفنية في شعر ابن القيسراني عناصر التشكيل والابداع، رسالة الماجستير،كلية الدراسات العليا، جامعة النجاح الوطنية.

- اكتراب ، د.المصطفى «٢٠٢٤) الصورة الشعرية في الدراسات العربية والغربية، مجلة «ابن خلدون للدراسات و الابحاث» العدد «٨»المجلد «٤» سبتمبر.

- بومالي ، د.حنان «٢٠١٨) تشكيل الصورة الشعرية في النص الشعري العربي المعاصر، مجلة «كلية الآداب و اللغات» العدد «٢٣» حزيران.

- بورديم ، أ.د.عبدالحفيظ «٢٠١٦) جمالية الصورة الشعرية- قراءة في الاصول والدلالات، مجلة «دراسات» حزيران.

به ئینگلیزی

-Bowersock, G. W “2002), MARTYRDOM AND ROME, Cambridge University Press, First impresslon, Cambridge.

- Smith, Lacey Baldwin “1997), Fools, martyrs, traitors: the story of martyrdom in the

Abstract

This research is an analytical examination of the image of the martyr in Sherko Bekas's poetry. The martyr holds a special place as a cultural and national symbol in Kurdish society, particularly for Sherko Bekas who had personal experience as a Peshmerga fighter and companionship with martyrs. In his poetry, the martyr is depicted not merely as a symbol of sacrifice, but as a living and continuous force that gives life to the national struggle even through death. The significance of this research stems from the absence of previous studies and the scarcity of Kurdish-language sources on this subject. The research concluded that Sherko Bekas successfully created an artistic portrayal of Kurdistan's martyrs by using authentic Kurdish vocabulary, and in his poems, the martyr's blood becomes water that nourishes the homeland and leads it toward freedom. The methodology followed in this research is descriptive and analytical. This study consisted of two parts: First: discuss poetry images and term and share the ideas of the critics, on the other hand martyrs will be discussed as term theoretically. Second: discussing the importance of martyr's image and its type in the sherko bekas's poem empirically.

Keyword: sherko bekas's, image, martyr, sacrifice, Kurd.

الملخص

هذا البحث دراسة تحليلية لصورة «الشهيد في شعر شيركو بيكهس». يحتل الشهيد مكانة خاصة كرمز ثقافي وقومي في المجتمع الكردي، وخاصة عند الشاعر الراحل شيركو بيكهس الذي كان له تجربة شخصية كمقاتل ببشمركة ورفقة مع الشهداء في شعره، لا يصور الشهيد فقط كرمز للتضحية، بل كقوة حية ومستمرة تمنح الحياة للنضال القومي حتى من خلال الموت. تنبع أهمية هذا البحث من عدم وجود دراسات سابقة ونادرة المصادر باللغة الكردية حول هذا الموضوع. خلص البحث إلى أن شيركو بيكهس قد نجح في رسم صورة فنية لشهداء كردستان باستخدام المفردات الكردية الأصيلة، وفي قصائده يصبح دم الشهيد ماء يغذي الوطن ويقوده نحو الحرية. المنهج المتبع في هذا البحث هو المنهج الوصفي والتحليلي». ولذا فإن دراستي هذه تكمن في قسمين: ففي القسم الأول نذكر صورة الشهيد و مفهومه، والاصطلاح والتعابير النقدية لدى النقاد مرة، و مفهوم الشهيد والتعرف عليه في مرة أخرى. ويحتوي القسم الثاني انعكاسات صورة الشهيد وأنواع الصور في قصائد الشاعر بشكل عملي. الكلمات المفتاحية: شيركو بيكهس، الصورة، الشهيد، تضحية، الكورد.